

Reîntoarcere la nebunia ploii

Sorina

Reîntoarcere la nebunia ploii

Bat tobele continuu în burlane.
În nebunia ei, zăluda ploaie
cu tonurile gri, cu pletele lupane,
mi-aduce toamna parcă, în odaie.

Nu mai aud decât doar ropote-ndelungi,
nici păsările parcă nu mai cântă,
pe zidurile ude cresc mucegaiuri lungi
și salcia îmi pare cu ramura tot frântă.

Întorc priviri spre geam, la nebunia ploii,
dar parcă-aud un sunet din ce în ce mai clar,
că miaună pe trepte, de-atâtea ploi, pisoii
și stropii mari ai ploii cad greu pe trotuar.